

HANN FERENC

Legjobb perceimben

Mindig volt erőm megtagadni az éjjelt, az álarcban tett tetteket.

Volt bennem makacsság, a tanult tanokat befogadni sohasem ment könnyen,
a mérce sokszor acsargott.

Nem adtam meg magam a pillanat előtt, a véges idő síkjai szétteregtek termei-
men az eljövendőt.

Nem osztottam szét magam.

Ha százfélé akartak törni, mint csodavacsorán a kenyeret, bizony tiltakoztam
legjobb perceimben.

Kár, hogy e percek szerényen fuldokolnak az éveimmel telt tengermély kráter fe-
nekén.

Szeretőm egyszerű

nem beszédes

a szerelemben lesz csak fényes

mikor melle holdraforgó

ma született szelid holló

nem vadmadár

vérreéhes

áfonyásdomb

virágékes

fényes fényes fényesség

TÓTH ELEMÉR

Lámpáink

Lámpáink

cikkanó

suhintásokból nőtt

éjjikék.

Ha jön az este

égi-kék